

i Udvalget har i Betænkningen udtalt, at dersom Spørgsmaalet om Ophævelsen af Indførselsconsumtionen i Almindelighed endnu foreslaa aabent, vilde man neppe ubetinget have tilraadet en saa betydelig Afgang i Statsindtægterne. Jeg har været noget i Tvivl med Hensyn til Forstaaelsen af denne Uttring, og jeg har holdt mig overbevist om, at dermed ikke meentes en Afkæ eller Væbreidelse over den provisoriske Ophævelse af Consumtionen; jeg har holdt mig overbevist om, at dette ikke kunde være Tilfældet, at det altsaa maatte gjælde i Relation til Forholdet mellem Kjøbenhavn og Provindserne. Jeg kan dog ikke anerkjende, at Spørgsmaalet endnu ikke foreligger aabent. Dersom der var en provisorisk Lov om at Indførselsconsumtionen i Kjøbenhavn var ophævet, og der nu var Spørgsmaal om at paalægge den igjen, da vilde Spørgsmaalet ikke mere være aabent; men det er ikke Tilfældet, og at Indførselsconsumtionen i Kjøbstæderne er hævet, kan jeg paa ingen Maade bringe i nogen saadan directe Forbindelse med Indførselsconsumtionens Vedbliven i Kjøbenhavn. Jeg kan aldeles ikke erkjende, at der skeer Uretfærdighed mod en Landsdeel ved at lægge en Byrde for en Anden; det maatte da i alt Fald være derved, at et Beløb i dette Tilfælde ikke mere end c. 60,000 Rbd. kom til at fordeles over hele Landet, saa at der altsaa ogsaa blev paalagt en Dvoldedel for Kjøbenhavn i Forhold til Provindskjøbstæderne. Det skulde være det eneste, og fra dette Udgangspunkt maatte, forekommer det mig, Udvalgets Majoritet være kommen til, at foreslaae en Ligning af disse 60,000 Rbd.; men i Hovedspørgsmaalet troer jeg ikke, det kan forståes saaledes, og jeg veed ikke, om den ærede Minoritet dermed vil have sagt, at det er til Skade for Kjøbenhavn, at Provindskjøbstæderne have faaet denne Lettelse. Jeg troer ogsaa, at man meget godt kan holde Spørgsmaalet om Prægravaation eller Ikkeprægravaation udenfor; jeg troer, man kan holde sig til, at de samme Grunde, som have talt for at have Consumtionen i Kjøbstæderne, ere tilstede, for ogsaa at have den i Kjøbenhavn. Jeg vil nu ligefrem erklære, at Indførselsconsumtionen som Skattemiddel ingenlunde er noget ønske-

ligt i og for sig; der er vel formeentlig flere Grunde, der tale derfor, men der er vistnok endnu flere Grunde, der tale derimod, og den væsentligste er den Adskillelse, den gjør mellem Kjøbstad og Land. Men, naar der er Spørgsmaal om at kunne undvære den og dække den med andre Indtægter, synes det mig, at disse andre Indtægter maae foreligge, der maae foreligge ikke alene Forslag, men Antagelsen af Forslag, til at dække dem; saalænge dette ikke er Tilfældet, maa, synes mig, Spørgsmaalet være aabent. Jeg har i og for sig meget imod Indførselsconsumtionen, og navnlig paa Grund af de to mindre gode Sider ved den, som oftere ere omtalte her i Salen, Genen for Producenterne og Byrden for Consumenterne. Jeg troer nu gjerne, at man nogenlunde kan holde disse adskilte, jeg er ingenlunde enig med den ærede Landsthingsmand fra Helsingør (Ulrik) i, at Byrden falder paa Producenterne, jeg troer tværtimod, at det, idetmindste med Hensyn til de væsentligste Artikler, ganske bestemt kan paavises, at den falder paa Consumenterne. Dette er ogsaa i flere Tilfælde og navnlig i Provindserne fremtraadt aldeles klart derved, at Producenten, Bonden, har betalt Consumtionen i Porten, og siden igjen faaet den godtgjort af Kjøbmanden. Dette er en Form, som viser tydeligere, at det er Consumenterne, der betale; men det er kun en Form. Saaledes gaaer det ogsaa med alle andre Varer, som ere Gjenstand for de store Markeder, for Verdensmarkedet; der kan det ikke være andet end rimeligt, at det maa være Forbrugerne, der betale Byrden. Den med Consumtionen forbundne store Genen for Landmanden i Almindelighed vil vistnok ogsaa vedblive for Landmanden udenfor og i Nærheden af Kjøbenhavn, men med Hensyn til ham bør man dog ikke lade udenfor Betragtning, at han faaer sine Varer højere betalte end alle andre Steder i Landet, og han har ved at kjøbe sin Eiendom i Nærheden af Kjøbenhavn maattet tage Hensyn til ikke alene den større Indtægt, han kan have af sine Varer, men ogsaa til den større Genen. Jeg kan derfor ikke tage saa overordentlig stærkt Hensyn dertil, som adskillige andre Rigsdagsmænd; men jeg vil